

[Ninn-Hansen.]

on. Om væsentlige spørgsmål. F. eks. landets økonomi, de offentlige budgetter.

Det er noget, vi meget sjældent oplever i dansk politik.

En af de få gange, det er sket, var i freddags. Alle fem partier i folketinget erklærede sig enige om milliardbesparelser. Eller i hvert fald de repræsentanter for partierne, de enkelte grupper har placeret i Hækkerups kulegraverbande.

Det behøver ikke at være ensbetydende med, at alle folketingets 179 medlemmer vil acceptere det resultat. Hækkerupbandens medlemmer er nået frem til, men det er så væsentligt et skridt på vejen mod et konstruktivt samarbejde, at der er grund til at markere det.

Det er rigtigt, og det blev markeret indtil nogle få timer efter, da statsministeren foranledigede, at regeringens økonomiudvalg blev samlet.

Derefter er det blevet udlagt på en anden måde. Nu kan vi læse ledere, der snarere går i retning af, at dér blev oppositionen fanget, man ville placere oppositionen som en Svend Dufva, der kæmpede tappert, men for hvem slaget var tabt, fordi regeringen havde taget afstand fra den sag; det drejede sig om. Sådan siger man det nu andre steder. Det må jeg tage afstand fra. Jeg ved, at så lurvet er dansk politik ikke, og jeg ved i hvert fald med mit kendskab til hr. Per Hækkerup, at sådan er økonomi- og budgetministeren ikke.

Det var et ærligt arbejde, der blev lagt op til, og det blev udført fair og rigtigt af økonomi- og budgetministeren. Vi har ingen grund til at beklage, at vi modtog indbydelsen og gik ind i det udvalg. Det var et konstruktivt arbejde, der blev udført, og jeg mener også, at det blev udført på en korrekt måde. Jeg bemærkede mig, at økonomi- og budgetministeren imellem det næstsidste og det sidste møde i udvalget ønskede 6 dage, for at han kunne få lejlighed til at tale med sin regering om sagen. Jeg betragtede det som fornuftigt af økonomi- og budgetministeren, at han tog den pause og tog den på det tidspunkt.

Det er nu statsministerens opgave at kommentere den afgørelse, som regeringen traf. Jeg forstår ikke, at statsministeren turde gøre det, jeg forstår ikke, at regerin-

gen turde gøre det af hensyn til de økonomiske forhold, der nu foreligger. Man vil ikke have besparelser. I et møde i går i det udvalg, der skulle behandle vort forslag om kontaktudvalget, drøftede vi indkomstpoltiske betragtninger med økonomi- og budgetministeren. Man vil heller ikke tage fat dér. Tilbage er skatterne. For vi tror selvfølgelig på økonomi- og budgetministeren, når han siger, at de budgetter, der foreligger, er uforsvarlige. Der må noget andet ind. Om man så forsøger at vente med disse skatter til et mere passende tidspunkt, skal jeg end ikke spørge om, for enhver ved jo, at de kommer, at denne regering bliver nødsaget til at komme med dem. Men det er kun den økonomiske side af sagen, og jeg synes ikke, det er den værste.

Det væsentlige er det andet. Hvordan vil statsministeren etablere en situation igen, hvor vi ved, at en regering er en enhed, og at en minister møder på hele regeringens og regeringschefens vegne? Der står jo i vor forfatning, at en regering er en enhed. Det ville jo være overflødigt med alle de bestemmelser, vi har om statsråd m. v., hvis ikke en regering var en enhed. Det er den. Det er der slået skår i, og det er endda en afgørende minister, man placerer på den måde. Jeg forstår ikke, at statsministeren mener, det kan lade sig gøre. Jeg forstår heller ikke, at statsministeren mener, at det er den rigtige position at give denne forsamling i dette hus. Vi skulle dog gerne alle medvirke til, at det er i denne forsamling, man kan tale om tingene, løse opgaverne og tage et ansvar, og så tilsidesætter regeringen egennægtigt dette ting. Det er stokkemethoden i renkultur, men det var i hvert fald ikke denne gang hr. Per Hækkerup, der anvendte den.

Poul Dam: Hr. Ninn-Hansen har just holdt en tale, der havde mange interessante facetter, og hvori der også var mange detaljer, som jeg kan være enig i. Jeg tror imidlertid, at tiden netop ikke er til taler af denne art. Jeg tror ikke, at det tjener noget som helst formål at fortsætte det rivegilde om ansvaret for kulegravningsbandens forlis, som vi har haft i de senere dage i pressen, i radio og fjernsyn osv., først og fremmest fordi dette ikke interesserer dem, på hvis vegne vi sidder her, vælgerne, befolk-